

prima instanță: Judecătoria Drochia
Judecător: Lupașcu L.
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți
Judecători: Duca T., Grumeza E., S. Procopciuc
Instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție
Judecători: T. Vieru, V. Clevadî, O. Sternioală

ÎNCHEIERE

26 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Tatiana Vieru
Judecătorii Valentina Clevadî și Oleg Sternioală

examinând cererea de revizuire depusă de către Vasilieva Maria,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Vasilieva
Maria și Vasiliev Mihail împotriva Vasilieva Tamara, Vasiliev Petru, notarul public
Maria Mazur cu privire la rezilierea contractelor de donație,
împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 9 noiembrie 2016, prin care
a fost considerat inadmisibil recursul declarat de Vasilieva Maria,

c o n s t a t ă :

La 07 august 2015, Vasilieva Maria și Vasiliev Mihail au depus cerere de
chemare în judecată împotriva Vasilieva Tamara, Vasiliev Petru, notarul public Maria
Mazur cu privire la rezilierea contractelor de donație.

În motivarea acțiunii, reclamantii au indicat că sunt părinții lui Vasiliev Ivan
Mihail care a decedat la data de 27 august 2014. Respectiv, au aflat că toate bunurile
imobile, în special, casa de locuit și terenul aferent, precum și terenurile cu destinație
agricole, situate în s. Nicoreni din raionul Drochia, nu le mai aparțin, deoarece au fost
donate.

Astfel, reclamantul Vasiliev Mihail Anton relatează că, prin contractul de
donație nr. 18663 din 09 decembrie 2013, a donat lui Vasiliev Ivan Mihail cota de

teren agricol cu suprafața de 1,0204 ha, care, prin contractul nr. 1733 din 26 mai 2015, a fost transmis nurorii sale, Vasilieva Tamara.

În aceeași ordine de idei, reclamanta Vasilieva Maria susține că, prin intermediul certificatului de moștenitor legal nr. 4657 din 18 martie 2011, a primit o cotă de teren de circa 0, 1213 ha, pe care a donat-o Larisei Osadeț la data de 23 mai 2011, prin contractul de donație nr. 8855. Ulterior, la 22 iulie 2014, Osadeț Larisa a înstrăinat acest bun lui Berezovschi Nicolai și Berezoscaia Zinovia. Totodată, se arată că, prin contractul de donație nr. 18660 din 19 decembrie 2013, reclamanta a donat fiului Vasiliev Ivan terenul agricol cu suprafața de 1,0201 ha.

Concomitent, reclamantii au comunicat că au aflat despre faptul că atât casa de locuit, cât și terenul aferent au fost donate fiului său, Vasiliev Ivan în anul 1997, iar după decesul acestuia proprietar a devenit fiul lui, Vasiliev Mihail, însă în circumstanțe necunoscute pentru ei.

Într-un final, au invocat că nu au cunoscut despre contractele de donație, pe care nu le-au semnat. Mai mult ca atât, actele juridice contestate au fost încheiate fără careva condiții, în situația în care au crezut că se întocmesc contracte de înstrăinare cu condiția întreținerii pe viață, fiind asigurați, în acest sens, atât de copii, cât și de notar. La moment, pârâta are un comportament foarte nedemn, refuză să le acorde orice ajutor, hrană, ba chiar și o căldare de apă să le aducă.

Solicită Vasilieva Maria și Vasiliev Mihail, rezilierea contractelor de donație din 30 mai 1997, precum și a contractelor de donație, după cum urmează: nr. 18 668 din 09 decembrie 2013, nr. 1733 din 26 mai 2015, nr. 8855 din 23 mai 2011 și nr. 18 660 din 09 decembrie 2013.

Prin hotărârea Judecătoriai Drochia din 16 martie 2016, s-au respins cerințele privind rezilierea contractelor de donație nr. 2/3 – 1568 din 30 mai 1997 și nr. 8855 din 23 mai 2011, ca fiind depuse cu omiterea termenului de prescripție. În partea ce ține de rezilierea contractelor de donație nr. 18 668 din 09 decembrie 2013, nr. 1733 din 26 mai 2015 și nr. 18660 din 09 decembrie 2013, instanța a respins acțiunea, ca fiind neîntemeiată. (f. d. 115, 122 – 127)

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 21 iunie 2016, a fost admisă cererea de apel declarată de către Vasilieva Maria și Vasiliev Mihail și casată parțial hotărârea Judecătoriai Drochia din 16 martie 2016 în partea respingerii acțiunii privind rezoluțiunea contractelor de donație nr. 2/3 – 1567 din 30 mai 1997 și nr. 2/3 – 1568 din 30 mai 1997 din motivul omiterii termenului de prescripție, cu emiterea unei noi hotărâri pe acest capăt de cerere, prin care acțiunea a fost respinsă, ca neîntemeiată. În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută. (f. d. 165 – 171)

La 09 august 2016, Curtea de Apel Bălți a expediat copia deciziei integrale din 21 iunie 2016 în adresa participanților la proces. (f. d. 172)

La 22 august 2016, Vasileva Maria a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 21 iunie 2016, solicitând casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu trimiterea pricinii spre rejudecare, într-un alt complet de judecată.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 09 noiembrie 2016, a fost considerat inadmisibil recursul declarat de către Vasileva Maria. (f. d. 195 – 199)

La 20 februarie 2017, Vasileva Maria a depus cerere de revizuire împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 09 noiembrie 2016, solicitând admiterea cererii și casarea încheierii contestate.

În motivarea poziției sale, Vasileva Maria a indicat că instanța de recurs nu a luat în considerație faptul că ea a fost proprietara bunurilor imobile și avea dreptul de a cere rezilierea și rezoluțiunea contractelor de înstrăinare a bunurilor imobile. Totodată, nici instanța de fond, însă nici instanța de apel nu au aplicat art. 217 din Codul civil.

La fel, revizuirea a precizat că pârâții au un caracter nedemn față de ea și refuză să-i acorde orice ajutor material, moral și spiritual. Mai mult, la moment, are 87 de ani, fiind lăsată în primejdie și maltrată de către intimați. Consideră că urmează a fi aplicat art. 835 al Codul civil.

În conformitate cu art. 452 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, instanța examinează cererea de revizuire în ședință publică în conformitate cu normele de examinare a cererii de chemare în judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică examinarea cererii de revizuire.

Cu toate acestea, având în vedere că dispozițiile Codului de procedură civilă nu învestește Curtea Supremă de Justiție cu competența de a judeca pricini civile, în conformitate cu normele de examinare a cererii de chemare în judecată, ținând cont de practica judiciară și în virtutea modificărilor operate la Codul de procedură civilă, prin Legea nr. 155 din 05 iulie 2012, în vigoare din 30 noiembrie 2012, instanța de judecată examinează cererea de revizuire în lipsa participanților la proces, însă data și ora judecării a fost plasată pe pagina web a Curții Supreme de Justiție.

Verificând încheierea supusă revizuirii, în raport de criticile formulate și în limitele temeiurilor de drept invocate, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de revizuire este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, ca inadmisibilă, pentru motivele ce succed.

În conformitate cu art. 453 al. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite o încheiere de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În accepțiunea art. 451 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cererea de revizuirea se depune în scris, iar revizuenta Vasilieva Maria este obligată să indice temeiurile consemnate la art. 449, anexându-se probele ce le confirmă.

Din cercetarea cererii de revizuire, instanța de judecată constată că revizuenta Vasilieva Maria nu a invocat nici un temei de declarare a revizuirii prevăzute în mod expres și exhaustiv în art. 449 din Codul de procedură civilă. Mai mult ca atât, lista temeiurilor nu poate fi completată, iar declararea cererii pentru alte temeiuri decât cele prevăzute în această normă conduce la respingerea cererii ca inadmisibilă.

În același timp, potrivit art. 27 alin. (1) din Codul de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecării, precum și de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare.

Astfel, instanța apreciază că revizuenta a avut posibilitate legală de a pune în discuție în fața instanței de revizuire toate observațiile și raționamentele pe care le considera necesare în vederea apărării punctului său de vedere, însă a ignorat cerințele impuse de art. 449 din Codul de procedură civilă.

Suplimentar la cele prezentate, instanța de judecată reamintește că revizuirea este o cale de atac de retractare care presupune redeschiderea procedurilor judiciare în privința unei cauze civile. Aceasta nu presupune rejudecarea cauzei în mod implicit, ci doar ca efect al admiterii cererii de revizuire, ceea ce prezumă existența temeiurilor în acest sens.

De altfel, Curtea Europeană, în practica sa constantă, a statuat că dreptul la o instanță, garantat de articolul 6 § 1 al Convenției, presupune respectarea principiului preeminenței dreptului. Unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere ca atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (a se vedea *Brumărescu v. România*, [GC], nr. 28342/95, parag. 61, ECHR 1999-VII). Acest principiu cere ca nicio parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Competența instanțelor ierarhic superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare (a se vedea *Ryabykh v. Russia*, nr. 52854/99, § 52, ECHR 2003-IX).

În aceste circumstanțe, instanța de judecată notează că o cerere de revizuire care nu conține nici unul din aceste temeiuri nu poate fi admisă ca întemeiată, fiind

inadmisibilă încercarea de rediscutare a unei hotărâri irevocabile. Totodată, instanța de judecată subliniază că, situația în care s-ar admite administrarea raportului de constatare medico – legală nr. 596 din 28 decembrie 2016, anexat de revizuentă și întocmit după examinarea cererii de recurs declarată de Vasilieva Maria, ar fi contrară principiului securității juridice.

Prin urmare, din considerentele menționate și având în vedere că, argumentele invocate de către Vasilieva Maria nu se încadrează în prevederile art. 449 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a), Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se respinge cererea de revizuire declarată de către Vasilieva Maria împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 9 noiembrie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Vasilieva Maria și Vasiliev Mihail împotriva Vasilieva Tamara, Vasiliev Petru, notarul public Maria Mazur cu privire la rezilierea contractelor de donație, ca fiind inadmisibilă.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele completului,

Judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală